

е останала солена тина. Презъ сухото и горещо време на годината върху нея се образува покривка отъ соль и тина, която на мъста е толкозъ дебела, че може да издържа хора и животни. Тъзи мъста съз познати само на туземното население. Тъкъто позволяватъ да се пътува по соленото и тинесто блато, съз което пътът отъ северъ къмъ югъ се скъсява твърде много.

Пътът е много опасенъ, па и вода за пие не нѣма, поради това пътешествениците презъ всички времена съз го

Керванъ въ пустинята

избѣгвали. Ако малко се отклони встради, или ако направи една лоша крачка, животното или човѣкътъ потъватъ за мигъ въ страшната каль. Никакво спасение нѣма за онзи, който е стъпилъ въ калъта. Само опитни водачи, които съз пътували много години изъ тая пустиня, могатъ да разпознаватъ пътя. Дивите животни, които се